

Vânătoru s-o sculatu,
Pușca-n mâna și-o luatu,
După cerb o alergatu,
Sus la munte l-o aflatu.
- Stai, fărtat, nu mă-mpușca,
Lasă-mi mie viața
Că nu-s fiara fiarelor
Că-s vătavu oilor
De pe vârvu munților,
Munților, cărunților.
De la Măricuța Bizău, 80 ani, 1980.

2318

Trei Crai de la răsărit
Cu steaua-au călătorit
Și-au mers, după cum citim,
Până la Ierusalim.
Și-acolo dacă-au ajuns
Steaua lor li s-a ascuns.
Ei prin oraș se plimbau
Și pe oameni întrebau:
- N-ați văzut, n-ați auzit
De-un crai mare, de curând?
Atunci Irod Împărat
Auzind, s-a tulburat
Și-a tăiat Irod copii
Chiar patrusprezece mii.
Pe Christos nu L-a tăiat,
Dumnezeu L-o apărat.
Să săi, gazde, veseloși
Căti ajuns Crăciun frumos
Și nașterea lui Christos;
Și găzdoaia veseloasă
C-o ajuns seară frumoasă
Și nașterea Ta, Christoase.
De la Maria Simon, 68 ani, 1980.

2319

După Crăciun ce urmează?
Sânvăsăi și Bobotează
Și vin căsilegile,
Se mărită fetele:
Sie orb, sie șchiop,
Numa să sie cu clop
Și păru prin clop să-i iasă
Numa să mă văd mireasă.
De la Maria Simon, 68 ani, 1980.

Colecția CLARA MARCHIȘ

Colinde din Oarța de Jos

2320

Veste bună, gazdă, -n casă

- Veste bună, gazdă, -n casă!
Bună zua gospodari.

Colecția ILEANA POP

Luminatul caselor de sărbători

În Bârsana, acum 70-80 de ani, oamenii aduceau lemne de mestecăan și făceau *făici*, pentru a lumina casa în timpul săzătorilor, dar și în serile obișnuite.

În apropierea Crăciunului, oamenii aduceau câte un copac scorbușos, la care-i spuneau că este *crăciunul*. În seara de Crăciun îl ardeau în vatră, ținea toată noaptea; aşa luminau casa, iar fumul ieșea pe știol în sus. Casele se mai luminau și cu *hopâc cu seu de oaie*, dar și cu *făici*.

Bârsana, 1975.

IOAN CHIOREANU-OAŞ

Corindatul în satul Prilog

Dialog consemnat de DUMITRU IUGA

- În Tara Oașului, Crăciunul este cea mai mare și mai veselă sărbătoare a anului.

Odinioară se putea spune că tot satul corindă, după ce vreme de câteva săptămâni, de când începea postul, se făceau "învățături" de corinde, seară de seară.

De cum începea postul, mama, ca la toate casele, punea oala mare cu leșie de cenușă; se spălau toate vasele cu cenușă. Toți pruncii știam că numai

Marța, Joia, Sâmbăta și Dumineca mânăcam lapte și brânză, în celelalte zile nu. Carne și slănină nu se mâncă deloc.

Și se făceau săzători de coconi și cocoane - se adunau coconii să învețe corinde. Veneau toți care voiau, cei de pe uliță în special. Dacă venea câte unul de pe altă uliță era foarte bine primit, că se considera că aici se învăță mai frumos corindele.

Fetele mergeau "la caier", să toarcă; acolo învățau ele corindele. Iar fețiorii se adunau în grupuri de câte 4-6 pe la bătrâni, care-i învățau.

- Nu mergeau acolo unde se adunau fețele la caier?

- Era post și nu eravoie să imble la fețe. La noi nici nu mergeau fețiorii unde se adunau fețele la caier nici atunci când nu era post, d-apoi atunci când era! Le-ar fi interzis popa danțul de sărbători și de cășlegi!

- Când începe corindatul?

- Corindatul începe cu prunci mici, de la 3-4 ani, care merg numai la vecini, pe ulița lor. Ei corindă cam de pe la ora zece, ziua, în ajunul Crăciunului, și-i bine să corinde la o casă prima dată băieți nu fete că fețele se spune că aduc sărăcie în casă. Apoi merg pruncii mai mărișori, de 5-6-7 ani, tot pe ulița lor. Cei de 8-9 până la 12-13 ani, coconii,

Colindători din Prilog, 1968

În pădure m-am născut,
În pădure am crescut,

Colecția DUMITRU IUGA

Acasă dacă m-au adus
De cinste mare m-au pus.

(esem)

merg, începând după-amniazăta, aproape în tot satul cu corinda. Ei îmblă în botei de câte 4-5 laolaltă, îmbrăcați cu hainele cele mai frumoase; în mâna au bote de brad - le aduc din pădurea Darvaș, între Prilog și Vama -, lungi până peste umăr. Merg și taie brăduț, apoi îl curăță de crengi, îl descojesc și îl împistresc cu împistrituri (crestături) făcute cu cuștu, de sus în jos, mergând în spirală, roată, și, după ce fac prima încârligătură pe botă, mai fac încă două, care se întretaie și aşa arată frumos.

- Cam până pe la cât corindă?

- Pruncii termină cu corindatul când se face noapte, da' coconii îmblă până pe la 10-11 seara când începe corinda boteiul de feciori. În Prilog este un singur botei de feciori, în satele mai mari sunt mai multe. Feciorii încep corindatul la casa popii, cu corinda "La Augustus Împărat", ca să-i lase să facă danț. Ei trebuie să știe corinda fără carte. Serveau la preot vin - cu sticla ce și-o trec de la unul la altul - și prăjituri. De la popa, mergeau cu corindatul la fete. Doi dintre ei merg în casă și întreabă "Slobodu-i a veseli?". Gazda le răspunde: "Slobod, haidat în casă", iar feciorii intră corindând, de obicei o parte din corinda "La Augustus Împărat". După ce termină, gazda sloboade sticle de jumătate, cu vin. Fata pune pe masă colacul, care are un diametru cam de 65-70 cm. și-i gros cam de 20-25 cm. Colacul îi instrușă cu o cunună de aluat, roată, apoi, lîngă osia colacului (mijlocul), se face aluat subțire și cu paharul se taie în formă de lună, cu alte forme, de tinichea, special făcute, se taie steluțe - toate se rânduiesc frumos pe suprafața colacului. Îl ung apoi cu gălbenuș de ou și-l bagă-n cuptor la copt. Acest colac frumos e pus pe masă la feciori, având în mijloc o sticlă de un litru. Feciorul la care trage nădejde fata, și și el la ea, împarte colacul. Ia sticla cu vin din osia colacului și încină la fată:

- Bună sara lui Crăciun! Sărbători fericite! Hristos în mijlocu nostru! Fata, împreună cu părinții, răspunde:

- Este și va fi!

Gazda căsî, bărbatul, stă în pragu căsî, iar fata lângă masă, cu feciorii. După ce-a încinat, feciorul dă sticla la fată care încină și ea feciorilor:

- Să trăiți, mulțam c-ați vinit a corinda! Crăciun frumos, vrouă și la tăț cei de-acasă!

Apoi duce sticla la gură, bea foarte puțin - mai mult "sărută" sticla -, pună sticla pe masă, iar feciorul încină la gazda căsî, tatăl fetei (dacă nu are tată, încină mamei):

- Să trăiești! S-ajungeți mulți Crăciuni cu pace și cu sănătate!

Dă sticla gazdei care încină la toți, mulțumind feciorilor pentru cinstea făcută căsî lui c-au vinit la corindat - că-i mare cinste să vină cu corinda, nu la toate casele merg feciorii cu corinda.

Feciorul scoate apoi cuțitul, taie colacul în bucăți, cam căți feciori sunt, și mănâncă fiecare până termină colacul. După ce-l termină și mai încină cu vin, feciorii ies afară. Fata îl urmărește pe feciorul care i-i

Corindatori din Prilog

- Sănătoși, voi, juni frumoși!
Treceți, juni, și hodiniți!
- N-am venit să hodinim
C-am venit c-am auzit
Că s-o născut Domnu Sfânt.
Masa-i plină de bucate
P-a noastă samă-s gătate
Și pe pat
Pană-i de brad,
Pe la ușe-i
Cu blândușe.

2321

Pe dranița fântânii

Pe dranița fântânii
Florile dalbe
Este-un struț de busuioc.
Busuiocu l-om ciunta,
Gazda-n casă ne-a chema -
Oare nouă ce ne-a da?
Ne-a da-un oticău de nuci,
Da-ne-a-un oticău de mere?
Noi acele nu le-om cere,
Cere-om colacu de pe masă,
Fata gazdii cea frumoasă.
Fă-te, gazdă, lăudat
Că colinda o-am gătat,
Te silește și-o plătește
Și c-un dar ne-o dăruiește:
C-un colac mândru de grâu
Care boii l-o arat,
Boii l-o sămânăt,
Ploile l-o răurit -
Cu el gazda ne-o cinstit.

2322

Trei voinici ardeleniști

Trei cocoși negri-ș cântară,
Zori de ziua revărsără
Trei voinici se deșteptară,
Trei voinici ardeleniști
Pe trei cai moldovenești.
Se luară, se dusără
Până-n Vârful Codrului
La fântâna dorului.
- Stați, frați, să ne întrebăm
Care ce moarte ne dăm?
La cel mic i s-o vujitu
S-aivă moarte de cuștu,
De cușt fără rugină
Să moară-n țară străină.
- Stați, frați, și mă așteptați
Până-oi mere la mama
Și frumos o-i întreba
Ori cu bani că m-a plăti,
Ori cu păr că m-a jeli?
- Nici cu bani nu te-oi plăti,
Nici cu păr nu te-oi jeli

Dacă-i bal,
Bal să fie.

Că-n codru nu te-am mânatu -
Numa cu oamenii-n satu.

2323

Drăguleana

- Acasă-i nana, nu-i acasă,
Drăguleană
Acasă-i nana, nu-i acasă?
Uă, uă, uă că dragă mi-i,
Uă, da' cum și (să) nu,
Țucu-i sufletu
Ca și până-amu.

De-i la vie, zî și vie.
Hai, leliță, jos în luncă
Să-ți fac răstitor și furcă.
- Dă-l dracului răstitor,
Strângemă că minten mor.

Colecția IULIANA MIHIȘ**Colinde din Baba (Coruieni)**

2324

În vârnuțu muntelui
Ioane, Ioane
Sunt trei lei păcurărei
Cu-o turmă mare de oi.
La oi le dădură sare,
Ei se pusă la gustare.
Când gustară ei mai bine
Oaia Otișica vine,
Semn cu picioru le face
Că ce vede, ei nu-i place:
Vin trei hoți de la Izvoară
Cu săcuri și cu topoară
Pe păcurari să-i omoară.
Păcurarii se sculară,
Cânișorii-i amuțără
Și pe hoți îi alungară
Peste-un sat și peste-o vale,
Aproape de-o apă mare.
1983

Colecția MIHAI OLOS

2325

Subt d'umbruța nucului

Subt d'umbru-
bruța nuculu-
lui,
subt d'umbru-
bruța nuculu-
lui

Hop și sé
Sé și iară-așé,
Sé

Ieste-on pat-

drag, îi face semn să rămână la urmă și să se reîntoarcă, iar după ce pleacă boteiul de feciori ea scoate un colac făcut special pentru el, cu nucă, cu ouă. Feciorul și fata îmbucă împreună din colac.

- **Trebuie să guste mai întâi din colac fata, ori feciorul?**

- Oricare. Da' dacă fata nu ia și ea, feciorul se teme să nu fie făcute ceva vraciuri, că s-o-ntâmplat, și se pot lega vraciurile de el.

- **Cum se ferește, atunci, feciorul?**

- Când ia din colac, aruncă o bucată întâi jos și apoi servește, da' foarte, foarte puțin.

- **Cât mai stă feciorul în casa fetei?**

- Nu stă mult, cam 10-15 minute, ca să-i poată ajunge pe ceilalți feciori.

- **Sunt fete la care nu se merge cu corinda?**

- De obicei boteiul de feciori merge la toate fetele din sat. Da sunt, uneori, fete la care nu merg toți feciorii. Din diverse cauze: certuri între familii, ură între neamuri - că ura se păstrează până la a șeptea semințenie. Ei nu intră în casă, rămân p afară. Nu-i răzbunare, că nu-i fac nimic, numa nu îmblă în casele lor. Se întâmplă, câteodată, la unele fete, cei care rămân afară să facă anumite batjocuri pe casa respectivă în sara de Crăciun. De pildă, la o casă de pe ulița Gogenilor, când o parte dintre feciori erau în casă, sigur, mai băuți, mai veseli, cei care-o rămas afară o pus capra de tăiat lemne în tărnaț și când ceia o ieșit afară, toți s-o-mptedecat și-o căzut, cum o ieșit ei aşa, la înghesuală, din casă. Altă batjocură era că-i ducea vranita pe undeva prin baltă sau afară din sat. Îi rușine. și văd oamenii și zic:

- Mă, uite cum i-o dus vranita az-noapte!!

Omu, desigur, bănuiește, da' nu poate zice nimnic, că cei care fac asta sunt înțeleși și nu se spun.

- **Este obiceiul să se pună moși și babe la fetele sau feciorii bătrâni?**

- În Prilog nu se pun. Eu n-am prins aşa ceva și nici n-am știut din bătrâni că s-ar fi fost pus.

- **Până când corindă feciorii?**

- Feciorii corindă până spre zorii zilei, că trebuie să margă pe la toate fetele din sat.

- **Nu merg feciorii și cu cetera sau cu fluierul?**

- La noi nu se merge. Ceterașii îmblă separat cu corinda.

- **Fetele merg a corinda?**

- Ele nu merg defel la corindat. Unele ies până în uliță, cu mamele lor,

Ioan Nădișan: Colindători din Tara Chioarului

Lână peste lână
și la mijloc mână.

(esnug)W

să vadă și să știe la care fete merg sau nu merg feciorii, ce feciori intră în casă și ce feciori nu intră, dar și să știe cam pe când or sosî la ele, că se cunoaște câte fete sunt pe uliță.

- În afară de boteiele de prunci, de coconi și de feciori, mai umblă la corindat cineva, femeile sau bărbații?

- Alte boteie la corindat îmblă bărbații. Așa cam 4-5-6-8 bărbați. Ei nu îmblă în tăt satu. Mărg pe ulița lor, la neamuri și la prietenii. Nu îmblă la fiecare casă. Și-s multe boteie de bărbați în sat. La noi în casă tata - care era mare viticultor, făcea peste o mie de litri de vin - aducea o găleată mare de lemn, făcută cu doage, plină cu vin, o punea în mnijlocu mesei și erau cânti mici de lut, făcute de olarii din Vamă, cânti cu urechi.

- Torți.

- Un fel de ulcele. Corindătorii întrebau la fereastă:

- "Slobodu-i a veseli?".

Tata răspundeau:

- Slobod, da-n casă!

Când spunea să vină-n casă, corindau la mnijlocu mesei; mama tăia colaci, punea coptături pe masă - ciurigauă, pancove - și beau vin și corindau.

- Se-ntâmplă să nu-i primească în casă?

- Dacă la o casă nu răspundeau că-i slobod a corinda "în casă", boteiul corinda la fereastă și gazdele deschideau fereasta și le dădeau câte un colac împletit din trei împletituri...

- Cam cât de mare?

- Avea cam 20 de centimetri diametrul și împodobbit roată numai cu o cunună frumoasă. Cu altceva nu se împodobea.

- La ce case nu erau primiți corindătorii înăuntru?

- Cei care nu-i primeau în casă era fie că omul...

- Adică bărbatul...

- Capu familiei, omul. Care fie că era în armată, ori n-a sosit de la lucru de undeva din lume sau din altă parte - și nu era numai femeia acasă. Boteiele de bărbați mergeau să corinde și acolo, pentru cinstea casei. Numa la casele pustii nu se ducea nimeni în sara de Crăciun.

- Se făceau invitații la corindat?

- Pentru corindat nu se face niciodată invitație. Ar zice că, vai de mine, n-au cinste să vină corindători, nu simt credința lor de a da onoare casei. Erau și case de oameni, care se pretindeau mai mari gazde, la care nu mergeau la corindat. Pentru că erau un fel de oameni la care nu te simți

pat mândru de bra-
bradu,
Ieste-on pat-
pat mândru de bra
bradu.

Da' cine-i
ne-i în pat culca-
catu
Da' cine-i
ne-i în pat culca-
catu?

Ia', Iuă-
uănu-i mort de ba-
batu,
Ia', Iuă-
uănu-i mort de ba-
batu.

Nu știu, ba-
batu-i o' betea-
teagu,
Nu știu, ba-
batu-i o' betea-
teagu.

Știu că moar-
moartea-i stă la ca-
capu,
Știu că moar-
moartea-i stă la ca-
capu

Și cucu-
cuțu la pticioa-
cioare,
Și cucu-
cuțu la pticioa-
cioare

Și-l întrea-
treabă că ce-l doa-
doare,
Și-l întrea-
treabă că ce-l doa-
doare.

Zice moar-
moartea către cucu,
Zice moar-
moartea către cucu:

- Hai, cucu-
cule, să cântă-
tămu,
- Hai, cucu-
cule, să cântă-
tămu
Verșuri-
rile să știmbă-
bămu
Verșuri-

Dumitru Juga: Vergelul din Coruia, 2000

De pui o propté,
N-o pune putrădă.

rile să știmbăm!

- Ba, io, nu
nu știmb verș cu ti-
tine:
- Ba, io, nu
nu știmb verș cu ti-
tine:

Că, tu, pe
pe unde te du-
duci
Că, tu, pe
pe unde te du-
duci

Iei maici-
cile di la prun-
prunci!
Iei maici-
cile di la prun-
prunci!

Da', io, pe
pe unde mă du-
ducu
Da', io, pe
pe unde mă du-
ducu

Ies pluga-
gari cu pluguri-
rile,
Ies pluga-
gari cu pluguri-
rile,

Neveste
ste cu prânzuri-
rile
Neveste
ste cu prânzuri-
rile

Și-mni ascul-
scută glasuri-
rile.
Și-mni ascul-
scută glasuri-
rile.
Hop și sé.

2326

La curțile Tevii-i

La curțile Tevii-i
Vin nuntași de-a țărăi.
- Dragilor, nuntașilor,
Fiți voi buni și-ascultători
Și-napoi înturnători,
Ce-ați pești voi joi sara

bine, că tăt anul nu te-ai simțit bine cu el, tăt timpu te-nșela și te făcea de ocară. Trecând din democrația dintre cele două războaie la aşa zisa democrație comunistă, mai toți acești gazde și-au dat fetele după cei mai sărăntoci din sat. Ca-n cântecul:

Tu, fată de bocotan,
Nu ținé pe mine-alean

Că-i ptica la săracie
Și mi-i fi drăguță mie.

- Despre boteiele de femei...

- Boteiele de femei, femei măritate, cam până la 40-45 de ani, corindau foarte frumos. Ele merg 5-6-7 laolaltă. Dar nu erau chemate în casă, corindau numa la fereastă. Câteodată, pe la unii, erau chemate înăuntru, să se încălzească; le dădeau și vin fierb. Da' ele pe vremea aceea nu beau, că nu li se sedă. Dacă se auzea că s-a-mbătat o femeie, fie la nuntă sau altă petrecere, era mare rușine, ferească Dumnezeu. Era o ținută morală și și de credință. Închipuie-ți un lucru. Dacă feciorii din sat făceau în sara de Crăciun vreo nebunie sau o trăznaie de-a lor, să știi că puteau să fie pedepsiți de popa, că toate câșlegile nu le dădea aprobare să facă danț. Era cea mai mare pedeapsă pe sat. Când eram licean cântam la danț și au fost cazuri când o vînă delegat satului și-o dus cetera la popa și n-o putut-o scoate nici 2-3 săptămâni. Cuvântul popii era lege. Si mergeau feciorii apoi și spuneau: "Vedeți, părinte, că nu noi suntem de vină, că ăla s-o-mbătat mai tare, că o făcut cutare, că i-o dat două pălni, da! n-o fost bătaie, nici n-o mărs nime la doctor și vă rugăm să ne iertați și să ne lăsați să facem danț". Si jăndarii - nu exista să nu execute ce zice popa.

- Să revenim la boteiele de femei...

- Boteiele de femei mergeau la toate casele, da! pe ulița lor. Dacă mergeau și pe alte ulițe se zicea că "atâta-i de flămândită c-o mărs di pe ulița ei și pe altă uliță după colaci".

- Nici dacă aveau neamuri.?

- Nu, nu mergeau nici dacă aveau neamuri, că nu voiau să margă vecinele cu care corînda.

- Cu ce erau dăruite?

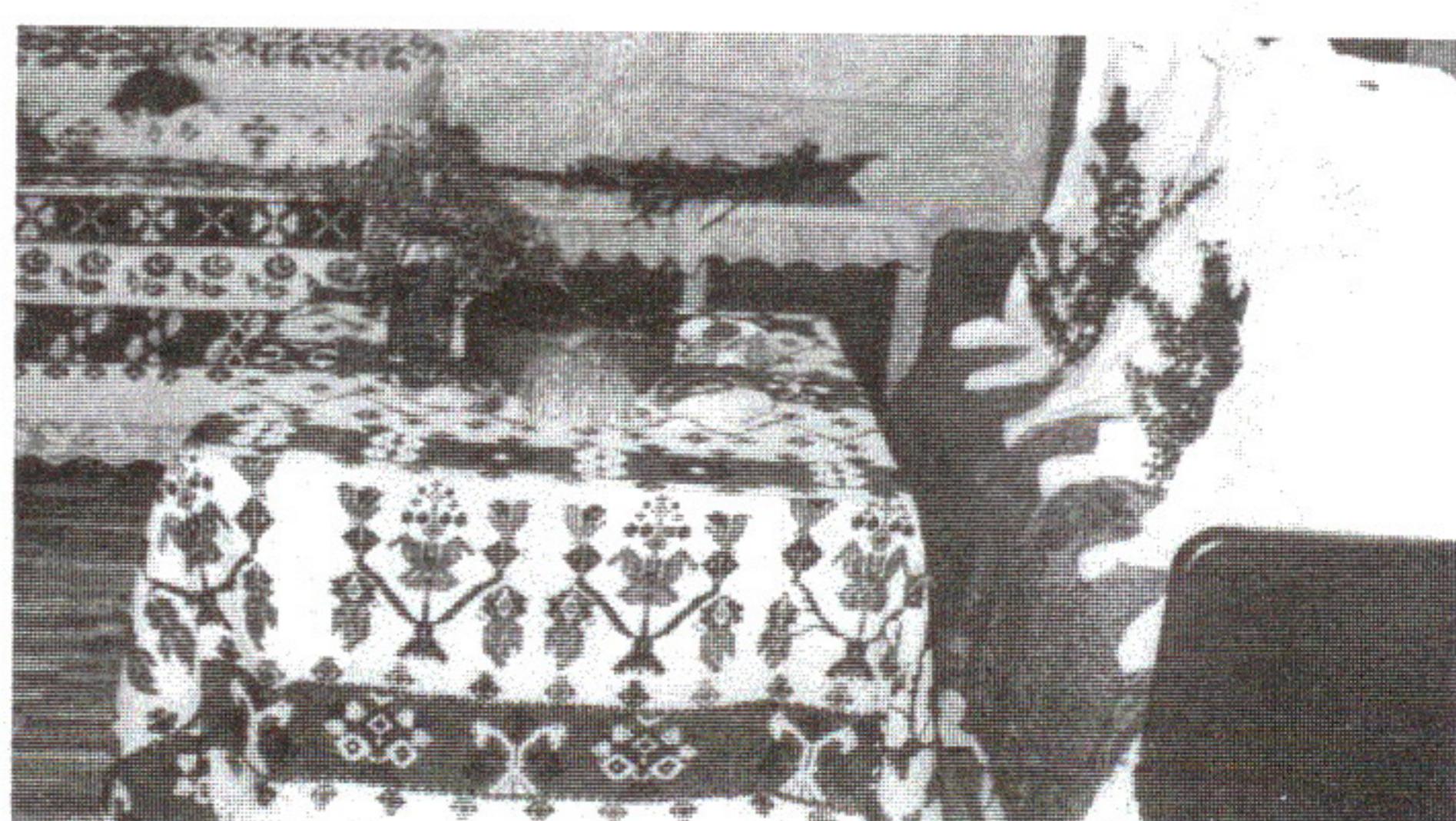
- La toți corindătorii li se dădeu colaci. Si la prunci.

- Se corindă cu cetera?

- Cei mai așteptați corindători, la cât mai multe case - dar nu la toate, că nu mergeau la fiecare - erau ceterașii. Începeau cam de pe la ora 10 seara și umbrai până pe la 4-5 dimineață. În Prilog, care avea vreo 240 de case, ceterașii mergeau în tot satul.

- Ceterașii erau țigani ?

- Erau numai români, că la noi n-o fost nici un țigan în sat. Era unchiul meu, Gheorghe Bereț, cel mai bun ceteraș. El mi-o pus cetera în

Pamfil Bilju: Masa de Crăciun, Sălsig, 1963

Optincă roasă -
Tătă zâua greblează.

La găzdoaie nu i-om da
Că mă tem că s-a-mbăta,
Colac de grâu nu ne-a da;
Ne-a da unu de săcară -
L-om lăsa pe talpă-afară.

1969

2329

Păsărică pe rujică

Păsărică pe rujică
Nu mă vezi, gazdă, că-s mică?
Dă-mi colacu cel mai mare,
Nu mi-l da pe fiecare
Că de-asară-s tăt p-afară
Cu botița subsuoară.

1969

2330

Domișoară coconiță

Domișoară coconiță
Scoală-te de pe vătruță
Și ne dă colac și nuci
Că-alea li-s mai dragi la prunci.

1969

2331

Fata peșită de turci

Sub poală de codru verde
Doi boi și ruda
Mândru fogădău se vede
Doi boi și ruda.
Iar acolo cine sede?
Şede, şede-un jâd bătrân,
Are-o fată, focu-o bată,
Dimineață s-o sculat,
Gozu-n poală l-o luat,
Spre răsărit l-o-aruncat.
S-o uitat spre răsărit
Ş-o văzut turcii vinind:
- Vinu-ț, tată, băutori!
- Ba, zo, -aceia nu-s a mei
Că sunt peșitorii tăi!
- N-am io fată de peșit
C-a me fată o murit,
Pe mormântu fetii mele -
Busuioc și cărăjele.

1969

2332

Două surorele

Foaie verde-ntrre vâlcele
Iacă două surorele
Amărâte, vai de ele.
Una râde,
Una plângă:

să vadă minunea lumii. Gazdele trăgeu lampa în nucă, să se vadă luminina de la stea. Și atunci toată casa se vedea de la această lumenină. Când ajungeam la o casă, întrebam la fereastră "Slobodu-i a se veseli cu steaua?" și gazda zicea "Slobod" și ne deschidea ușa. Totdeauna omu ne chema în casă, să vadă cum e steaua.

Când se mergea de la o casă la alta, se stingea lumânarea, că se putea să cadă și să se aprindă steaua.

Mai era obiceiul de-a îmbla cu "Viflaimul", un fel de bisericuță, cam de 50-60 cm., făcem turnuri, ferestre, cruci, lumânări înăuntru. Îmblam cam câte 5-6 băietani, îmbrăcați frumos...

- Aveați costume speciale sau măști?

- Nu erau măști, aveau căciulile lor, în afară de Irod, care avea o coroană pe cap, împodobită frumos, cu mărgele. El era cum ar fi împăratul, trebuie să se deosebească de ceilalți.

- Ce text aveau?

- Corindam corindele obișnuite în sat. Irod purta "Viflaimul" și întreba "Slobodu-i a corinda cu Viflaimul?".

Pentru copiii mici "Viflaimul" nu era atât de interesant cât steaua, pentru că nu se învârtea și nu făcea lumini.

- Știi cumva dacă părinții tăi, când au fost mici, umblau cu "Viflaimul"?

- Tin minte că tata, care s-o născut în 1893, îmi spunea cum o îmblat cu "Steaua" și cu "Viflaimul" când era copil..

- Ce se făcea în ziua de Crăciun?

- În prima zi de Crăciun femeile nu merg la alte case, să fie ele întâi... Copiii îmblau, da! pe vremea lui tata, cu tiralexă; eu n-am prins la noi în sat. A treia zi de Crăciun și în zilele de Anul Nou făceau danț.

- Cum era în sara de Anu Nou?

- De Anu Nou nu se corinda.. Fetele făceau vraciuri, să-și găsească ursițu: numărau parii din gard, aduceau mătrăgună și jucau pe lângă ea, descântau... Aceste credințe ne duc într-un timp foarte departe...

La Sân-Văsii și la Sântion, eu, chiar de copil mic, cântam la danțu pruncilor, în sură la noi. Se adunau 50-60 de perechi de prunci, din tot satu; învățătorii de-atunci, Rafan și Iva, nu ne lăsau, pe mine chiar o dată m-o bătut rău c-am cântat la danțu pruncilor. Ei stăteau în crucea uliților să nu ne lase, da' noi fugem prin ogrăzi, prin grădini, să ajungem la danț. Și era o mândrie pentru bătrâni să-și vadă odraslele jucând, că veneu și ei să se uite. Și le spuneu, la care nu juca bine: "N-auzi tu picioru lui Ion (că eu eram ceteraș) cum bate? Așe să bați și tu cu picioru când te-nvârtești cu fata"; și "tu, fată, să nu te-nvârtești ca oaia în jurul lui". Ș-apoi să vezi pruncii!! Și-i învățau a strîga:

"Nu cătă că-s mititel,
Jumătate-s de oțel

sau

"M-o făcut mama pe lanț
Să fiu mare drac pe danț!".

Când o ajuns să fie coconi mari, jucau la danț, la nunți. Acuma am văzut feiori mari care-și trag picioarele după ei, nu știu să joace. Asta se datorează la toți excrocii de activiști culturali de până nu demult, care nu cunoșteau danțu de Oaș, îi punea să joace militarește, la uniform. Nici melodiile nu se mai știu. Când am mărs să văd ce-o mai rămas din cele peste 200 de melodii ce le știem eu că sunt în Oaș, și am adunat ceterașii, cel care știa cele mai multe melodii știa cam 17 melodii, și acelea schimbate. Radioul, televiziunea, au schimbat în rău totul.

1992

Am o greblă cu cinci dinți -
Tătă zâua greblează.

(enăM)